

[Parkov.]

tralitetskrænkelser, i hvert Tilfælde for en Tid, at komme i Besiddelse af dansk Søterritorium og Landterritorium. Saa det bliver ganske sikkert en forholdsvis meget ringe Del af disse Flaadestyrker, der bliver Tale om. Men selv om man vilde mene, at de vilde optræde i større Antal, maa man dog ogsaa være opmærksom paa, at Farvandene overhovedet slet ikke tillader saadanne Styrker at samles dér. Der er ikke Plads til dem. Derfor er dette Billede, som man her opruller, et fuldkommen forvrænget Billede af de Tilstande, der kommer til at indtræde. Derfor er ogsaa de Angivelser, af Stormagternes Flaadestyrker, som her fremsættes, uden nogen som helst Betydning for Bedømmelsen af de Forhold, vi behandler. Det er af Regeringen erkendt, at en Mineudlægning kan berede fremmede Skibe væsentlige Vanskeligheder, navnlig hvis de skal igennem et eller andet Farvand, som er vanskeligt at besejle, og hvor Minerne er anbragt til yderligere Vanskeliggørelse. Det er rigtigt, og derfor er der ogsaa i det Forslag, som foreligger her til Behandling, Tale om, at der skal være Miner til Disposition. Men det er en kendt Sag, at Miner, naar de ikke forsvares, naar de ikke kan holdes under Ild, er ganske værdiløse, det vil være den letteste Sag for fremmede Magters Minestrygere at fiske dem op. Det forekommer mig, at man ogsaa burde være opmærksom paa, naar man taler om og ønsker, at der skal være Mulighed for at anskaffe Miner, at en Betingelse for, at Minerne virkelig har nogen Værdi, er, at det er muligt ved Skyts af passende Kaliber at betryge Minefelterne, saa Minerne ikke ligger let tilgængelige for Minestrygere og saaledes er lette at fjerne.

I øvrigt kom den højtærede Forsvarsminister i sit Foredrag ikke ind paa noget som helst nyt. Det, vi hørte denne Gang, var præcis det samme, som vi har hørt mange Gange, og som vi fra vor Side har modsagt, og derfor er der ikke nogen Anledning til at gentage denne Modsigelse.

Den ærede Formand for Udvalget, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, mener, at jeg og min Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, som sammen med mig har affattet vor Betænkning, skulde være ganske uberettigede til at fremsætte den Udtalelse, at der ikke i denne Samling i det

af Tinget nedsatte Udvalg har været nogen Mulighed for en almindelig Drøftelse af det militærpolitiske Problem. Jeg skal dertil sige, at jeg paa ingen Maade har haft til Hensigt at beskyldte den ærede Formand for Udvalget for, at *han* skulde have lagt Hindringer i Vejen for en Forhandling i Udvalget om Problemet. Men dels har de private Underhandlinger, som gennem Maanedene førtes mellem Regeringspartierne og Venstre, standset Udvalgets Arbejde — og det var en lang Tid, der saaledes gik fuldstændig ubenyttet hen —, og dels har man sikkert Ret til at sige — det tror jeg dog vil blive erkendt fra alle Sider —, at Jordbunden i al Almindelighed ingenlunde var frugtbar for Drøftelser af den omhandlede Art. Dette sidste fremgaar formentlig ganske klart af, at det Tilbud, vi fremsatte om en fordomsfri Forhandling om Formaalene for de Lovforslag, der var til Behandling, ikke blev modtaget fra nogen Side indenfor Udvalget. Nej, der har faktisk, uden at det skal tillægges Udvalgets Formand eller han gøres ansvarlig derfor, i den forløbne Vinter af disse forskellige Grunde ikke været nogen som helst Mulighed for at naa til en fra alle Sider fordomsfri Drøftelse af Problemet. Jeg haaber, at Fremtiden vil aabne Muligheder derfor.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, var inde paa nogle Betragtninger i Anledning af de Sammenstillinger, den højtærede Udenrigsminister havde foretaget mellem Udgifterne til Militærvæsen i Sverige og Udgifterne herhjemme hos os, og samtidig var han særlig opmærksom paa, at den højtærede Udenrigsminister havde sagt, at Udgifterne i Sverige i Forhold til, hvad man tidligere havde anvendt i militært Øjemed, viste en Nædgang paa 60 pCt., og at det Forslag, vi her havde til Behandling, vilde betyde noget lignende for Danmarks Vedkommende i Forhold til den nuværende Ordning. Jeg kan nu ikke se, hvilken stor og afgørende Forskel der bliver paa Danmarks Stilling i Forhold til Sveriges i tidligere Perioder og i den nuværende. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen fremkom med nogle Tal; jeg vil gerne supplere dem. Den svenske Forsvarsordning af 1914 var oprindelig budgetteret til en aarlig Udgift paa 181 Mill. Kr.; den naar sit Maksimum af virkelig Udgift i